

Koncertekről

Fittler Katalin

MÁV Szimfonikus Zenekar – 2020. július 3.

Millenáris

A Cicerótól származó, klasszikussá vált szállóige szerint „háborúban hallgatnak a múzsák”. A karantén-állapot kényszerű (kulturális) fegyverszünetében a különböző művészeti ágak közösségi érvényük arányában ítéltetek hallgatásra. Pontosabban, bizonytalan ideig tartó „útlezárások” nehezítették, hogy (alkotó és előadó) művészek produkciói eljussanak a nagyközönséghez.

Ami a zenét illeti, minden bizonnyal aktiválódtak az odahaza felhalmozott audió- és videófelvételek, s nem utolsósorban, a világháló-biztosította, példásan feldúsított kínálat is bőségszaruként működött. Ezen belül az élő előadások ismételt meghallgatásához képest az online-koncertek próbálták leginkább a közvetlenség illúzióját kelteni. A technika áldásának köszönhető megannyi virtuális élmény sem tudott azonban kárpótolni a tér-idő manipulációtól mentes élőzenei hangversenyek elmaradásaért – örömteli fogadtatásra számíthattak a fokozatos enyhülés légkörében megjelenő első koncertek.

Július 3-án a MÁV Szimfonikus Zenekar hirdett „komolyzenei pikniket”. A zenekar és a Millenáris Park közös szervezésében „szimfonikus karantén rehabilitáció”-ként tervezték a programot. Mint ígérték: „az esemény célja, hogy klasszikus zenével reagáljon az elmúlt hónapok nehézségeire és élményeire”.

A hagyományos nyári szabadterei hangversenyekhez képest másfajta előkészületeket igényelt, és – értelemszerűen – másfajta fogadtatásra is számíthatott. Hiszen a kényszerűen megrövidült évadot követően elsősorban a zenekari játékból való rutinra kellett számítani, és feltételezni lehetett, hogy az együtt-muzsikálás ténye örömforrás lesz az előadók számára. Ami a hallgatóságot illeti, az „örömmzenélés” mintájára nem létező meghatározással lehetne csak jellemezni azt az önkéntes érdeklődést, amely fenntartás nélküli bizalmat szavazott a „zsákbamacska” műsornak, egyszersmind kifejezve, hogy a szimfonikus zene életminőség-javító hatású. Nem többet, mint kellemes időtöltést várt megannyi vállalkozó kedvű, a kisgyermekes családoktól a legidősebb generációhoz tartozókig. Az ilyesfajta rendezvényekben járatosak kellőképp felszerelve, mások a hagyományosabb helyek (pad, szék) lehetőségében reménykedve. És a kényszerű bezártságból kirajzó önfeladtsága néha már-már veszélyeztette az egyébként előírásos elővigyázatosságot. A pokróc-amóbról

ugyanaz a szeretetteljes érdeklődés áradt a Nemzeti Táncszínház teraszán játszó muzsikások felé, mint a padokról-székekről, és a zenehallgatás örömét mi sem bizonyította jobban, mint hogy senkit sem zavart az apróságok önfeladtsága (szaladgálás, tánc, beszélgetés), hiszen az ő tetszésnyilvánításuk mutatkozott meg ebben.

Remek ötlet volt, hogy ehhez a „Music ül a fűben” program házigazda-szerepét az a két muzsikós töltötte be, akik évek óta aktív résztvevői a MÁV Szimfonikus Zenekar koncertpedagógiai programjainak (az Unokák és nagyszülők koncertsorozat mellett a saját alapítású Koncert Plusz előadássorozatnak): Dénes-Worowski Marcell, aki az est karmestere is volt, és Seidl Dénes Mihály, aki trombitajátékával a ráadásszám szolistaaként (Lusta Dick a Macskafogóból) örvendeztette meg a közönséget.

A gördülékeny kommentár-szövegek tetszetős műsorra formálták a hallgatnivalót: Mozart: Figaro házassága – nyitány, Beethoven: VI. szimfónia IV. (Vihar) tétel, Smetana: Moldva, Mendelssohn: Hebridák-nyitány, Elgar: Enigma-variációkból a Nimród-tétel, Liszt: Les préludes (ez utóbbi címe nem került említésre).

Oldott légkörben muzsikáltak a játékosok, érezhetően ők is tudták, milyen ajándékot adnak a hallgatóságnak.

A 19 óra 45 perces kezdettel meghirdetett előadás 20 órakor kezdődött, és miután 21 óra 30 perckor véget ért, jó volt átélni a közös zenehallgatásnak azt a velejáróját, hogy a hallgatóság lassan szedelődzködött. Ismerősök beszélgettek, s aki partner nélkül érkezett, az is szívesen időzött ebben a piknik-légkörben. Fentről a telihold fénye ragyogott, az arcokról pedig a zene-adta élmény öröme sugárzott, mintha a beethoveni vihart követő örömteli és hálás érzésekről adna számot – a karantén-időszakot követő régi-új, normalizált hangversenyélet reményében.

Nemzeti Filharmonikus Zenekar – 2020. szeptember 4.

Pesti Vigadó

Vannak hibák, pontatlanságok, amelyek miatt nem jellemző a reklamálas. Ilyen például hogy Madarász70 címmel került megrendezésre egy szerzői est 2020. szeptember 4-én, jóllehet a szerző 2019. február 10-én töltötte be 70. évét (tehát már a 71+-nál tart).

A bérleten kívül meghirdetett rendezvény iránt nagy volt az érdeklődés, ám a Díszterem közönsége sajnálatosan megcsappant a második részre. Vélhetően többen